

По О. Курганова

Сурковъ, началникъ на една геологическа станция въ азиатска Русия, бѣше се настанилъ съ своитѣ хора въ единъ малъкъ азиатски градецъ. Тукъ той чакаше отъ централната станция да му изпратятъ пари и единъ инженеръ-геологъ, та да замине за долината Лучи Качала, гдето се предполагаше, че ще се намѣри нефтъ (каменно масло).

Една вечеръ, като излѣзе отъ стаята си, той съгледа въ полумрачния коридоръ едно момиче, което се озърташе насамъ-натамъ като да търсѣше нѣкого. Момичето пристѣпи плахо къмъ Суркова и му подаде писмо отъ началника на централната станция. Сурковъ разтвори писмото и прочете: „Всички инженери-геолози сж прѣснати по разни мѣста. Пращамъ ти студентка отъ първия курсъ на геологическия институтъ. Тя е много сериозна, работлива и съобразителна. Казва се Махара Годжаева. Макаръ и да не е още практикувала, азъ вѣрвамъ, че тя ще работи добре“.

Сурковъ нѣкакъ недовѣрчиво изгледа госпожицата, която имаше още съвсемъ детско лице и недоумяваше, защо сж му я изпратили и каква работа ще му върши тя. Той я покани да си отпочине и я заведе въ стаята на женитѣ.